

Arbejde og Brød til Befolkningen: Naturligvis vil den højtærede Minister sige, at det var ikke dem, han tænkte paa, da han kom med sin Bemærkning. Men jeg siger, at denne Bemærkning, generelt udtalt, ogsaa har virket generelt. Den har været og er i dette Øjeblik en Dragesød, der er saaet ud over Landet, og hvilke Frugter den Slags sætter, ved man jo. Jeg forstaaer ikke, at en Minister lige efter, at man med Vanskeligheder og ved Imødekommen fra begge Sider har faaet Politikken lagt i Leje, pludselig kan springe op som en Trolde fra en Æske med Udtalelser som disse, der virker ud over hele Landet og virker til Splid og Splittelse, mens der kun er een Ting, der vil være i Stand til at føre os igennem, nemlig *Samarbejde*.

Den højtærede Minister er vist ikke nem at flytte; jeg tror, han hører til dem, der sidder, hvor han sidder. Han havde sit Nederlag med sin Kornlov, da synes jeg, at der var et passende Øjeblik for den højtærede Minister til at gaa sin Vej, men det syntes han nu ikke den Gang. Da vi saa skulde have Importreguleringen helt afskaffet, og det ikke blev ført igennem, syntes jeg ogsaa, at der var en Lejlighed for den højtærede Minister til at træde af. Men det gjorde han heller ikke, tværtimod. De andre sejrede, men Landbrugsministeren sejrede alligevel til sidst, han fik de to Ministre, hvis Tanker gik igennem, smidt over Bord, medens han selv blev siddende. Jeg er bange for, at den højtærede Landbrugsminister bliver vanskelig at flytte. Jeg kan godt tænke mig, at han til syvende og sidst bliver siddende, mens alle de andre maa gaa deres Vej. Det skulde ikke undre mig, om det skete. Jeg vil nu sige, at skulde det ske, vil jeg ikke misunde den højtærede Landbrugsminister. Jeg vil i det hele taget ikke misunde den, der kommer til at sejre i denne Kamp, nu da Landbrugsministeren gennem sin Tale, gennem den Passus, jeg her har citeret, har mobiliseret. Det er nemlig det, han har gjort; han har mobiliseret en vis Side af Landbruget gennem denne Tale. Jeg tør ikke sige, om den er stærk nok til at slaa i Stykker, og jeg tør ikke sige, hvor meget den kan slaa i Stykker, men jeg hører Fodslaget, og jeg ved, hvad der vil blive ventet fra den Side.

Det er Brabækkerne, Landbrugsministeren har mobiliseret. Jeg har haft den Fornøjelse at træffe Høvdingen for disse i Kalundborg, og jeg har taget en Diskussion med ham. Det var en meget interessant Mand at diskutere med. Hans saglige

Paastande, den Statistik, som et eller andet Skarnsmenneske havde stukket ham i Haanden, og som han ikke havde Anelse af Begreb om at bruge, alt det var ringe. Men paa eet Punkt stod han, om jeg saa maa sige, moralsk — politisk-moralsk mener jeg naturligvis — over den højtærede Landbrugsminister, og det var med Hensyn til at give sin sidste virkelige Mening og Endemaal et klart og bestemt Udtryk. Thi naar vi spurgte ham: Hvordan skal vi forsørge Menneskene her i Landet?, saa havde han Logik, han forstod, at det Spørgsmaal maatte der svares paa, det vidste han, han ikke kunde komme udenom. Og han svarede ogsaa, for han sagde: Lad dem sulte, lad dem bare sulte, saa kommer de her ud paa Landet, og saa kan vi faa dem til at arbejde for Føden, og saa kan de løbe rundt. Det var hans Svar, og det er deres; som jeg kalder for Brabækkerne.

Jeg ved ikke, om det ogsaa er den højtærede Landbrugsministers Svar, det tør jeg ikke sige, for Landbrugsministeren har klogelig holdt sig tilbage fra at give den endelige Konklusion af alt det, han har fortalt os. Men vi savner denne Konklusion, og saa længe vi savner den, er vi nødt til at spørge: Hvad er saa til syvende og sidst Maalet? Hvad er det, der skal opnaas ved den højtærede Landbrugsministers Handelspolitik? Jeg gentager, jeg misunder ikke den, som kommer til at sejre i denne Kamp, ikke en Gang, hvis det bliver den rigtige, og jeg skal sige hvorfor. Fordi til ham vil der blive stillet ganske overordentlig store Krav, ganske overordentlig store Forventninger. Befolkningen er nemlig ikke saadan, navnlig da ikke, naar den trykkes af manglende Ernæringspillerum, at det kan nytte at ville fodre den med Principper og Fraser og saadant noget. Nej, saa kommer den ganske haandfast og siger: Tak, kære, al den Slags kan du spare dig, hvor er Arbejdet? Hvor er Brødet? Det er det, vi vil vide.

Og nu vil disse Optimister gaa ud fra, saaledes som ogsaa Landbrugsministeren har sagt, at denne Situation kun er en *akut* Situation. Jeg siger, det er en *kronisk* Situation. Landbrugsministeren har i sin Tale forleden i hvert Fald et Par Gange talt om det, vi stod i, som noget forbigaaende. Jeg mener netop, at det er en langstrakt Situation, og at Handelspolitikken maa lægges paa langt Sigt i denne Situation. Derfor misunder jeg ikke den, som kommer frem og skal føre Handelspolitikken i dette Land, thi Forventnin-